

Lichtpuntjes in coronatijd 10

“ Als de kerk haar deuren niet kan openen om binnen te komen, dan komt PG De Rank wel naar buiten”.

De thematuinen naast het kerkgebouw met Pasen, 4/5 mei en Kerst werden bedacht en opgebouwd door onze vrijwilligers. Ze leidden tot ontmoeting en contact met de mensen in Nieuw-Vennep. Kerkelijk of niet-kerkelijk, dat deed er niet toe.

Voorbijgangers werden bezoekers. Zij vonden door korte ontmoetingen bij de tuin ook verbondenheid met elkaar.

De een vond een prettige rust, een vorm van bezinning. De ander vond een luisterend oor of werd vriendelijk begroet.

De tuin werkte als kaars, de Vennepers als een aansteker, de beleving en de ontmoeting als het aangestoken vlammetje; de lichtpuntjes.

Deze ervaring deed de gedachte opkomen waar anders dit had kunnen gebeuren en zo snel en spontaan georganiseerd had kunnen worden?

De kerk in onze dorpsgemeenschap blijkt van een bepaalde unieke en onmisbare waarde, niet alleen bij het gisteren (verleden) van onze ouders en grootouders, maar toch ook vandaag de dag (in het heden).

Hopelijk realiseren we ons dat ook voor de morgen (de toekomst) van onze kinderen.

Het gaat bij het kerkzijn niet alleen om het uurtje op zondagmorgen, maar juist om in de overige 167 uur van betekenis te zijn voor elkaar.

Deze verbondenheid gezien en ervaren te hebben, alleen al met een tuin, was voor mij een heel mooi en zeer helder lichtpuntje in deze coronatijd.